

riet besluttet at nedsætte et Udvalg med den Opgave at fremsætte *Forslag til Kodifikation af de gældende Lovregler om Børns og unge Menneskers Arbejde.*

Under Henvisning hertil skal man herved anmode Rigsdagen om paa den i Grundlovens § 45 angivne Maade at ville vælge 9 Medlemmer til at indtræde i et saadant Udvalg.

Kragh.

J. Bülow.

Rigsdagen.“

Ved 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) er fra Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter modtaget en Fremstilling af den danske Skotøjsindustri Vilkaar under Hensyn til Konkurrencen fra Udlandet.

Redegørelsen, hvoraf Eksemplarer er omdelt, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2720).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Henriette Crone, A. P. Hansen, Carl Jensen, Martin Olsen og C. F. Sørensen:*

Lovforslaget affattes saaledes:

„Det i § 13 i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 fastsatte Beløb af 250 000 Kr., som aarlig stilles til Raadighed af Statskassen som Bidrag til Kommunernes Tilskud til Hjælpekasserne, fastsættes for Finansaaret 1922—23 til $\frac{1}{3}$ af det Beløb, som efter nøjere Undersøgelse viser sig faktisk at være medgaaet til Gennemførelse af Hjælpekassernes Opgaver.“

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

C. F. Sørensen: Ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag tillod jeg mig at udtale mit og mit Partis Haab om, at der under Forhandlingerne maatte blive Rum for en bedre Forstaaelse end den, der gjorde sig gældende ved første

Behandling, saaledes at man senere under Forslagets Gang gennem Rigsdagen kunde have Haab om at faa saadanne Ændringer indført, at ogsaa det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, kunde stemme for Forslaget. Da der imidlertid ikke blev nedsat Udvalg, og jeg ikke paa noget Punkt har sporet Villie til at imødekomme de Krav, vi fra vor Side mente berettigede, og som jeg gav saa tydeligt Udtryk ved første Behandling, har mit Parti ved 5 Medlemmer stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Statskassen for Finansaaret 1922—23 refunderer Kommunerne $\frac{1}{3}$ af de Midler, de har anvendt til de kommunale Hjælpekassers almindelige Forbrug. Jeg skal paa mit Partis Vegne paa det mest indtrængende anbefale dette Ændringsforslag, og jeg tror og haaber paa, at det i Dag maa kunne vinde Forstaaelse her ogsaa udenfor mit Parti, fordi Stillingen jo ligger noget anderledes end ved første Behandling. De økonomiske Forhold er skærpet i en betydelig Grad, tilspidset paa en saadan Maade, at man har Lov til at kalde dem for ganske overordentlig vanskelige. Det er uendelig trist, at man fra Rigsdagens Side maa sige dette midt i den Tid, som man plejer at kalde den skønneste Sommer-tid, den Tid, hvor der normalt burde være Arbejde til alle arbejdsvillige Hænder. Vi ved jo, at Forholdene ikke er saaledes i Aar, vi ved, at der er Tusinder og atter Tusinder af Kvinder og Mænd, som gerne vil arbejde, men ikke kan faa Arbejde. Fra Regeringsmagtens Side søger man nu at indskrænke Understøttelserne saaledes, at Tusinder af de i økonomisk Henseende svageste for Fremtiden stilles endnu vanskeligere end før. Det var Forudsætningen for den Arbejdsløshedslovgivning, som blev vedtaget i Begyndelsen af Samlingen, at de kommunale Hjælpekasser skulde bringe dem, der ellers ikke kunde holde Livet oppe, en hjælpende Haand. Ved det Forslag, vi her har til anden Behandling, indskrænkes Hjælpekassernes Tilskud til en fikseret Sum af 1 Million, medens Staten hidtil har refunderet dem $\frac{1}{3}$ af Udgifterne. Vi haaber i Dag at finde Forstaaelse hos de andre Partier for den Opfattelse, at Stillingen er saa alvorlig, saa kritisk, at man maa kunne gaa bort fra denne fikserede Sum af 1 Million og i Stedet for fastsætte, at Hjælpekasserne faar refunderet $\frac{1}{3}$ af de Midler, de nødvendigvis maa bruge. Vi fra vor Side ønsker ikke, at Beløbet skal blive meget stort, det er vort Ønske, at Forholdene i vort Samfund maa forme sig saaledes, at Summen maaske